

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ
Τμήμα 34ο Τριμελές
ΑΚΥΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του την 21^η Φεβρουαρίου 2019, με δικαστές τις Χριστιάνα Τερκουράφη, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Ερσιλία Καζαντζίδου, Πρωτοδίκη Δ.Δ. και Βασιλική Πάντου, Πάρεδρο Δ.Δ. και γραμματέα τον Κωνσταντίνο Γεωργακόπουλο, δικαστικό υπάλληλο,

γ ι α ν α δικάσει την αίτηση ακύρωσης, με ημερομηνία κατάθεσης 12.1.2018,

τ ο υ ... του ..., υπηκόου Μπανγκλαντές, κατοίκου Αθηνών (οδός ..., αρ. ...), που παραστάθηκε με το δικηγόρο ....., τον οποίο διόρισε με προφορική δήλωση στο ακροατήριο,

κ α τ ά του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Με την αίτηση αυτή, ο αιτών, υπήκοος Μπανγκλαντές, ζητεί την ακύρωση της 2014/45603/αρ.φ.290243/18.9.2017 απόφασης του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της έκθεσης της εισηγήτριας της υπόθεσης, Ερσιλίας Καζαντζίδου, Πρωτοδίκη Δ.Δ..

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και,

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. τα 1429209, 5181412, 3170255 και 3170254/12.2.2018 ειδικά έντυπα παραβόλου, σειράς Α'), ο αιτών, υπήκοος Μπανγκλαντές, ζητεί, παραδεκτώς, την ακύρωση της 2014/45603/αρ.φ.290243/18.9.2017 απόφασης του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής, που υπογράφεται με εντολή του από την Προϊσταμένη Τμήματος της Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του ίδιου Υπουργείου, με την οποία απορρίφθηκε το από 10.9.2014 αίτημά του για χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους (άρθρο 19 Α παρ. 1 ζ' του ν. 4251/2014).

2. Επειδή, νομίμως συζητείται η υπόθεση παρά την απουσία του Υπουργού, εφόσον, όπως προκύπτει από το από 26.11.2018 αποδεικτικό επίδοσης της επιμελήτριας

Δικαστηρίων Κασσιανής Μπλατσή, που βρίσκεται στο φάκελο, έχουν επιδοθεί στον καθ' ου νομοτύπως και εμπροθέσμως αντίγραφα του δικογράφου της αιτήσεως ακυρώσεως και της πράξης της Προέδρου του Τμήματος περί ορισμού εισηγητού και δικασίμου της υπόθεσης.

3. Επειδή, το Σύνταγμα ορίζει στο άρθρο 2 παρ. 1 ορίζει ότι: «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελεί πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας», στο άρθρο 5 παρ. 1 ότι: «Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη», στο άρθρο 9 παρ. 1 εδάφιο β' ότι: «Η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη», στο άρθρο 21 παρ. 1 ότι: «Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους. (...)», στο δε άρθρο 25 παρ. 1 ότι: «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου (...) τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. (...) Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας».

4. Επειδή, ακολούθως, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, συναφθέν στη Νέα Υόρκη, τη 16^η.12.1966, το οποίο κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2462/1997 (Φ.Ε.Κ. Α' – 25/26.2.1997) και τέθηκε σε ισχύ, ως προς την Ελλάδα, τη 16^η.5.1997 (βλ. τη Φ.0545/63/ΑΣ 292/Μ.2870/Φ.Ε.Κ. Α' – 92/16.5.1997), ορίζει στο άρθρο 24 παρ. 1 ότι: «Κάθε παιδί, χωρίς διάκριση λόγω φυλής, χρώματος, γένους, γλώσσας, θρησκείας, εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης, περιουσίας ή γέννησης, έχει δικαίωμα, έναντι της οικογένειάς του, της κοινωνίας και του Κράτους στα μέτρα προστασίας που απαιτεί η θέση του ως ανηλίκου».

5. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 19 Α του ν. 4251/2014 «Κώδικας Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης και άλλες διατάξεις» (Φ.Ε.Κ. Α' – 80/1.4.2014), με τίτλο «Χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους», όπως προστέθηκε με την παράγραφο 25 του άρθρου 8 του ν. 4332/2015 (Φ.Ε.Κ. Α' – 76/9.7.2015) και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, πριν από την κατάργησή του με το άρθρο 31 του ν. 4540/2018 (Φ.Ε.Κ. Α'-91/22.5.2018), προβλεπόταν ότι: «1. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης χορηγείται άδεια διαμονής για λόγους ανθρωπιστικής φύσεως σε πολίτες τρίτων χωρών που βρίσκονται στην Ελλάδα και εμπίπτουν σε κάποια

Αριθμός Απόφασης 1108/2019

από τις παρακάτω κατηγορίες: α. (...) ζ. Σε γονείς ανήλικων ημεδαπών. Η διάρκεια της άδειας διαμονής είναι ετήσια και παρέχει δικαίωμα εξαρτημένης εργασίας – παροχής υπηρεσιών ή έργου και μπορεί να ανανεωθεί για έναν από τους λόγους του ν. 4251/2014. Για τη διακρίβωση της συγγενικής σχέσης το αρμόδιο όργανο διενεργεί οποιαδήποτε έρευνα κρίνεται αναγκαία. 2. (...)». Επιπρόσθετα, στο άρθρο 8, με τίτλο «Χορήγηση Άδειας Διαμονής», του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «1. (...) 8. Η Αρμόδια Διεύθυνση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, αφού ελέγξει τις προϋποθέσεις του άρθρου 6 του παρόντος, μπορεί να καλέσει, τον πολίτη τρίτης χώρας για συνέντευξη σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης. Η κλήση του πολίτη τρίτης χώρας για συνέντευξη ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης γίνεται με έγγραφη κλήση. Σε περίπτωση που η κλήση του πολίτη τρίτης χώρας σε συνέντευξη επιστρέψει ανεπίδοτη, τεκμαίρεται ότι υπάρχει αδικαιολόγητη απουσία του πολίτη τρίτης χώρας και η αίτηση χορήγησης άδειας διαμονής απορρίπτεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. 9. (...)». Επιπλέον, στο άρθρο 134, με τίτλο «Επιτροπές», ορίζεται ότι: «1. (...). 2. (...). 3. Σε κάθε νομό της Αποκεντρωμένης Διοίκησης συνίσταται πενταμελής Επιτροπή Μετανάστευσης, (...). Έργο της Επιτροπής Μετανάστευσης της παρούσας παραγράφου είναι η διατύπωση γνώμης για τη χορήγηση ή ανανέωση της άδειας διαμονής του πολίτη τρίτης χώρας. Η Επιτροπή, για να διαμορφώσει τη γνώμη της, λαμβάνει υπόψη τα προβλεπόμενα από τις επιμέρους διατάξεις του Κώδικα αυτού στοιχεία και την εν γένει προσωπικότητά του πολίτη τρίτης χώρας». Έπειτα, στο άρθρο 24 ορίζεται ότι: «1. Η άδεια διαμονής δε χορηγείται ή ανακαλείται ή δεν ανανεώνεται, εφόσον: α. Δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον, οι προϋποθέσεις του Κώδικα αυτού. β. (...). γ. (...). 2. Εφόσον χορηγηθείσα άδεια διαμονής ανακαλείται ή (...), οι αρμόδιες κατά περίπτωση υπηρεσίες εκδίδουν απόφαση επιστροφής σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 16 – 41 του ν. 3907/2011». Εξάλλου, στην αιτιολογική έκθεση του άρθρο 27 του ν. 4251/2014 (Φ.Ε.Κ. Α' – 80), με τίτλο «Υποχρεώσεις Συμβολαιογράφων», αναφέρεται ότι: «(...). Στην παράγραφο 2 σημαντική θεωρείται η προσθήκη με την οποία θεσπίζεται ηλικιακό όριο αναφορικά με την αναγνώριση τέκνου, όταν ο ένας εκ των γονέων είναι Έλληνας, προκειμένου να αποφεύγονται περιπτώσεις καταχρηστικής εφαρμογής του».

6. Επειδή, τέλος, η Κ.Υ.Α. 30651/2014 (Φ.Ε.Κ. Β' – 1453/5.6.2014), εκδοθείσα, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 136 παρ. 9 του ν. 4251/2014 (Φ.Ε.Κ. Α' – 80) και ισχύουσα κατά το χρόνο της κατάθεσης της αίτησης για χορήγηση της ένδικης άδειας διαμονής, προέβλεπε στο άρθρο 1, με τίτλο «Δικαιούχοι», ότι: «1. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών χορηγείται άδεια διαμονής για λόγους ανθρωπιστικής φύσεως σε πολίτες

τρίτων χωρών που βρίσκονται στην Ελλάδα και εμπíπτουν σε κάποια από τις παρακάτω κατηγορίες: α. (...) η. Σε γονείς ανήλικων ημεδαπών. Η διάρκεια της άδειας διαμονής είναι ετήσια και παρέχει δικαίωμα εξαρτημένης εργασίας – παροχής υπηρεσιών ή έργου και μπορεί να ανανεωθεί για έναν από τους λόγους του ν. 4251/2014. (...)» και στο άρθρο 2, με τίτλο «Χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής», ότι: «Ορίζουμε τα δικαιολογητικά που υποβάλλονται για τη χορήγηση και ανανέωση των αδειών διαμονής ως κατωτέρω: Α. (...). Β. Δικαιολογητικά ανά τύπο άδειας 1. (...) 1θ. Γονείς ανήλικων ημεδαπών. Χορήγηση άδειας διαμονής. Πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης του ημεδαπού τέκνου. 2. (...)».

Μεταγενέστερα, λόγω των πολυάριθμων περιπτώσεων καταστρατήγησης της κείμενης νομοθεσίας, στο πλαίσιο εφαρμογής, μεταξύ άλλων, της διάταξης του άρθρου 19 Α παρ. 1 περ. ζ' του ν. 4251/2014 και της επιτακτικής ανάγκης λήψης πρόσθετων μέτρων για τον έλεγχο των αιτημάτων και τον εντοπισμό των ως άνω επίμαχων περιπτώσεων, εκδόθηκε, κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 19 Α παρ. 1 περ. ζ' και 136 παρ. 10 του ν. 4251/2014 (Φ.Ε.Κ. Α' – 80), η με αριθ. 4441/2017 (Φ. Ε.Κ. Β' – 406/14.2.2017) κοινή απόφαση (Κ.Υ.Α.) των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Μεταναστευτικής Πολιτικής, περί «Ρυθμίσεως θεμάτων για τη διενέργεια ελέγχων στο πλαίσιο παρακολούθησης της εφαρμογής των διατάξεων του Κώδικα Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης (ν. 4251/2014)», ισχύουσα κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, στο άρθρο μόνο της οποίας ορίσθηκαν τα ακόλουθα: «Στο πλαίσιο εξέτασης των αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας διαμονής βάσει των διατάξεων του άρθρου 19 Α, παρ. 1, ζ' του ν. 4251/2014, όπως προστέθηκε με την παρ. 25 του άρθρου 8 του ν. 4332/2015 Φ.Ε.Κ. Α' – 76), (...) και εφόσον υφίστανται θεμελιωμένες υπόνοιες κατάχρησης, που υποδηλώνουν ότι η αναγνώριση του τέκνου έχει τελεστεί με κύριο σκοπό την καταστρατήγηση του Κώδικα Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης, η αρμόδια υπηρεσία δύναται να ζητά την προσκόμιση εγγράφων που αποδεικνύουν τη συγγενική σχέση, όπως ληξιαρχική πράξη γάμου ή συμφώνου συμβίωσης, ή συμβίωση των γονέων του τέκνου ή άσκησης της επιμέλειας αυτού. Εάν δεν είναι δυνατή η εξαγωγή ασφαλούς κρίσης, ο πολίτης τρίτης χώρας, δύναται να προσκομίσει τεστ δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid – DNA) του τέκνου και των γονέων του από δημόσιο ή πιστοποιημένο ιδιωτικό εργαστήριο. (...)».

7. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, ερμηνευόμενων υπό το πρίσμα των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 9 παρ. 1 και 21 παρ. 1 του Συντάγματος, με τις οποίες κατοχυρώνεται ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου, η ελευθερία ανάπτυξης της προσωπικότητας και διασφαλίζεται το απαραβίαστο της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, ενώ τίθεται υπό την προστασία του

Αριθμός Απόφασης 1108/2019

Κράτους η οικογένεια και η παιδική ηλικία και υπό το φως των διατάξεων των άρθρων 8 της Ε.Σ.Δ.Α., 7, 21 παρ. 1, 24 παρ. 1, εδάφιο α', 2, 3 και 33 παρ. 1 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του οποίου το νομικό κύρος αναγνωρίστηκε με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την από 13.1.2007 Συνθήκη της Λισσαβόνας (κυρωθείσα με το ν. 3671/2008, Φ.Ε.Κ. Α' – 129) και τέθηκε σε ισχύ την 1^η.12.2009, συνάγεται ότι η Διοίκηση υποχρεούται να ικανοποιεί το υποβαλλόμενο από τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό αίτημα παραμονής του στην Ελλάδα για ανθρωπιστικούς λόγους, ειδικότερα, με την ιδιότητα του γονέα ανηλίκου ημεδαπού τέκνου, ενώ μπορεί να το απορρίψει μόνο εφόσον διαπιστωθεί ότι η αναγνώριση αυτού έλαβε χώρα με κύριο σκοπό την καταστρατήγηση των διατάξεων περί εισόδου και διαμονής αλλοδαπών ή επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος, συνδεδεμένοι με τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, επιβάλλουν την απόρριψη ανάλογου αιτήματος (πρβλ. ΣτΕ 2165/2003, 1414, 2148/2002, 1828/2000, 3146/1999). Εξυπακούεται, όμως, ότι η Διοίκηση διατηρεί το δικαίωμα να διαπιστώσει, σε κάθε περίπτωση, αν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις χορήγησης της ένδικης άδειας διαμονής στην Ελληνική Επικράτεια, ιδίως, αν υφίσταται συγγενική σχέση μεταξύ του αιτούντος αλλοδαπού και του ανήλικου ημεδαπού.

8. Επειδή, ακολούθως, κατά πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.), η προρρηθείσα διάταξη του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) δεν εγγυάται στους αλλοδαπούς ένα γενικό, ατομικό, δικαίωμα εισόδου και παραμονής σε συγκεκριμένο κράτος (πρβλ. Ε.Δ.Δ.Α. της 10.3.2011, Kiyutin κατά Ρωσίας, αρ. 2700/2010, της 16.12.2014, Liou κατά Ρωσίας, αρ. 42086/2005, της Radovanovic κατά Αυστρίας, αρ. 42703/1998, και πρβλ. ΣτΕ 460/2013 (ολ.), 2060/2008, 1242/2007 κ.α.) ούτε επιβάλλει στα συμβαλλόμενα μέρη τη γενική υποχρέωση να σέβονται την επιλογή των οικογενειών να εγκατασταθούν σε συγκεκριμένο κράτος ή να επιτρέπουν την οικογενειακή επανένωση των αλλοδαπών μελών της οικογένειάς τους στο έδαφός τους, καθώς έχουν το δικαίωμα, με την επιφύλαξη των απορρεουσών από τις Συνθήκες δεσμεύσεών τους, να ελέγχουν την είσοδο και τη διαμονή των αλλοδαπών στην επικράτειά τους (πρβλ. Ε.Δ.Δ.Α. της 28^{ης}.5.1985, Abdulaziz, Cabales et Balkandali κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκ. 67, της 30.7.2013, Berisha κατά Ελβετίας, αρ. 948/12, σκ. 49, της 10.7.2014, Senigo Longue et autres κατά Γαλλίας, αρ. 19113/09, σκ. 60). Περαιτέρω, σύμφωνα με τη μέχρι στιγμής διαμορφωθείσα και διαρκώς εξελισσόμενη νομολογία του ανωτέρω Δικαστηρίου, η έννοια της «οικογενειακής ζωής», κατά το άρθρο 8 της Ε.Σ.Δ.Α. δεν περιορίζεται στις σχέσεις με βάση το γάμο και μπορεί να περιλαμβάνει και άλλους de facto «οικογενειακούς» δεσμούς.

Η ύπαρξη ή μη «οικογενειακής ζωής» για τους σκοπούς του άρθρου 8 είναι, ουσιαστικά, ένα πραγματικό ζήτημα ανάλογα με την ύπαρξη ή όχι στην πράξη στενών προσωπικών δεσμών. Παρά το γεγονός ότι, κατά κανόνα, η συμβίωση μπορεί να αποτελεί προϋπόθεση για μια τέτοια σχέση, κατ' εξαίρεση και άλλοι παράγοντες μπορούν, επίσης, να χρησιμεύσουν προκειμένου να αποδειχθεί ότι μια σχέση έχει διάρκεια και επαρκή σταθερότητα ώστε να δημιουργήσει de facto «οικογενειακούς δεσμούς» (πρβλ. Ε.Δ.Δ.Α. της 21.12.2010, Anayo κατά Γερμανίας, αρ. 20578/07, σκ. 55, με περαιτέρω παραπομπές, Κ και Τ κατά Φιλανδίας, αρ. 25702/94, σκ. 50, Ε.Δ.Δ.Α. 2001 – VII, της 16.7.2015, Nazarenko κατά Ρωσίας, αρ. 39438/13, σκ. 56, 60 και 67 και ΣτΕ 2003 – 4/2018, επταμ.). Άλλωστε, το ίδιο άρθρο της Ε.Σ.Δ.Α. απαιτεί από τις εθνικές αρχές να επιτύχουν δίκαιη ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων του παιδιού και εκείνων των γονέων και να αποδίδεται, κατά τη διαδικασία εξισορρόπησης, πρωταρχική σημασία στο βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, το οποίο, ανάλογα με τη φύση και τη σοβαρότητά του, μπορεί να υπερισχύει εκείνων των γονέων (πρβλ. υπόθεση Sahin κατά Γερμανίας, αρ. 30943/96, σκ. 66, Ε.Δ.Δ.Α. 2003 – VIII και Ε.Δ.Δ.Α. της 25.1.2011, Plaza κατά Πολωνίας, αρ. 18830/07, σκ. 71). Τούτο διότι η αναγνώριση, όπως και η ακύρωση ενός δεσμού πατρότητας, αγγίζει ευθέως την ταυτότητα του προσώπου, εν προκειμένω του παιδιού, του οποίου η συγγένεια αμφισβητείται (πρβλ. Ε.Δ.Δ.Α. της 28.11.1984, Rasmussen κατά Δανίας, σκ. 33, σειρά Α', 87), της 24.8.2010, I.L.V. κατά Ρουμανίας, αρ. 4901/04, σκ. 33 και 21.6.2011, της Kruskovic κατά Κροατίας, αρ. 46185/08, σκ. 18).

9. Επειδή, περαιτέρω, για την απόδειξη της ύπαρξης συγγενικής σχέσης μεταξύ του αιτούμενου την ένδικη άδεια διαμονής αλλοδαπού και του αναγνωρισθέντος με μονομερή δήλωση εκούσιας αναγνώρισης τέκνου του σε συμβολαιογράφο (άρθρο 1475 – 1476 του Αστικού Κώδικα), η Διοίκηση, προστατεύοντας το υπέρτατο συμφέρον του ανήλικου ημεδαπού παιδιού, ώστε να μην καταστεί αντικείμενο εκμετάλλευσης, όπως καταδείχθηκε στις ανωτέρω σκέψεις της παρούσας, έχει κατά το νόμο την αρμοδιότητα να διερευνά, με κάθε, αυτεπαγγέλτως συλληχθέν ή κατ' αίτησή της συμπληρωματικώς προσκομισθέν από τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό, πρόσφορο μέσο, και να διαπιστώνει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, την υφιστάμενη συγγενική σχέση του με το ανήλικο παιδί του, δικαιολογούσα την ικανοποίηση του ως άνω αιτήματος (πρβλ. ΣτΕ 1018/2001, 3663, 2400, 1353/2000). Στο πλαίσιο αυτό, αφενός μεν ο αλλοδαπός οφείλει να προσκομίσει τα προσήκοντα έγγραφα, όπως αυτά εξειδικεύονται και απαριθμούνται, ενδεικτικά, στην, εντός των ορίων της δοθείσης εξουσιοδότησεως από τα άρθρα 19 Α παρ. 1, περ. ζ', εδάφιο γ' και 136 παρ. 10 του ν. 4251/2014, 4441/2017 Κ.Υ.Α., ιδίως ληξιαρχική πράξη γάμου ή σύμφωνο συμβίωσης ή αποδεικτικά έγγραφα συμβίωσης των γονέων του τέκνου

Αριθμός Απόφασης 1108/2019

ή άσκησης της επιμέλειάς του καθώς και, προαιρετικά, τεστ DNA του ανήλικου ημεδαπού παιδιού και του ίδιου από δημόσιο ή πιστοποιημένο ιδιωτικό εργαστήριο, προκειμένου να θεμελιώσει τη συγγενική σχέση με αυτό αφετέρου δε το αρμόδιο όργανο, κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, σχετικά με τα αποδεικτικά μέσα, καθώς και την αρχή της χρηστής διοίκησης, δύναται μεν, αρχικά, να ζητήσει την προσκόμιση έτερων, συμπληρωματικών, αποδεικτικών εγγράφων και ακολούθως να καλέσει σε συνέντευξη ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης του άρθρου 8 του ν. 4251/2014 τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό, αυτοπροσώπως ή και με τον έτερο γονέα, οφείλει δε να συνεκτιμήσει το σύνολο των εγγράφων και το πόρισμα της συνέντευξης και εφόσον διακριβώσει, με γνώμονα το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού, ότι δεν υφίσταται αληθής σχέση μεταξύ αυτού και του φερόμενου, ως γονέα, ενδιαφερόμενου αλλοδαπού, να απορρίψει το σχετικό αίτημα με ειδικά αιτιολογημένη κρίση του (πρβλ. ΣΤΕ 1559/2011). Αντίθετα, σε περίπτωση μη προσκόμισης ουδενός εκ των απαριθμούμενων στην ανωτέρω Κ.Υ.Α. αποδεικτικών εγγράφων, περιλαμβανομένου και του προαναφερόμενου, προαιρετικά προσαγόμενου, τεστ DNA και συνδρομής υπονοιών, που υποδηλώνουν ότι η εκούσια, με συμβολαιογραφικό έγγραφο, αναγνώριση του ανήλικου ημεδαπού παιδιού από τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό έλαβε χώρα με πρόθεση καταστρατήγησης των προεκτεθεισών διατάξεων, με αποτέλεσμα να μην εξάγεται ασφαλής κρίση σχετικά με την ύπαρξη της κρινόμενης πραγματικής συγγενικής σχέσης, το αρμόδιο διοικητικό όργανο, κατά το υπέρτατο συμφέρον του ανήλικου ημεδαπού παιδιού, οφείλει να ζητήσει, συμπληρωματικά, την προσκόμιση των ελλειπόντων αποδεικτικών εγγράφων και να καλέσει τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό να παραστεί ενώπιον της αρμόδιας Επιτροπής Μετανάστευσης, αυτοπροσώπως ή και με τον έτερο γονέα, για συνέντευξη. Περαιτέρω, σε περίπτωση αρνητικής γνωμοδότησης της τελευταίας αυτής Επιτροπής, κατόπιν συνεκτιμήσεως των, αυτεπαγγέλτως συλλεχθέντων και προσκομιζομένων, αρχικά και μεταγενέστερα, αποδεικτικών εγγράφων και της προσωπικής συνέντευξης του ενδιαφερόμενου αλλοδαπού ή και της μητέρας του ανήλικου ημεδαπού παιδιού και έπειτα από ειδική τεκμηρίωση των προρρηθεισών υπονοιών, ότι δεν υφίσταται μεταξύ του φερόμενου, ως γονέα, ενδιαφερόμενου αλλοδαπού και του ανήλικου ημεδαπού παιδιού αληθής σχέση, το αρμόδιο διοικητικό όργανο οφείλει να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό την αρνητική γνωμοδότηση της Επιτροπής Μετανάστευσης, προκειμένου ο ίδιος να προσκομίσει, κατά βούληση, το επίμαχο τεστ DNA για την απόδειξη της κρινόμενης συγγενικής σχέσης (της πατρότητας) και την άρση των προμνησθεισών υπονοιών. Εκ τούτων παρέπεται ότι, στην περίπτωση αυτή, η μη προσκόμιση του εν λόγω

τεστ αποτελεί, κατά την νεότερη αντίληψη του νομοθέτη, όπως αυτή εκτέθηκε στη σκέψη 6 της παρούσας, νόμιμο λόγο απορρίψεως του αιτήματος χορηγήσεως της ένδικης άδειας διαμονής, διότι δεν καθίσταται εφικτή, η ταχθείσα, για το υπέρτατο συμφέρον του ημεδαπού παιδιού, προϋπόθεση της απόδειξης της βιολογικής σχέσης μεταξύ αυτού και του ενδιαφερόμενου αλλοδαπού. Τέλος, προς επίρρωση της ερμηνείας αυτής, παρατίθεται το γεγονός της σχετικά σύντομης διάρκειας ισχύος και κατάργησης της ανωτέρω εφαρμοσθείσας στην κρινόμενη υπόθεση διάταξης του άρθρου 19 Α παρ. 1 περ. ζ' του ν. 4251/2014 λόγω των μαζικών περιπτώσεων καταστρατήγησης τόσο του προγενέστερου όσο και του εφαρμοστέου, κατά τον κρίσιμο χρόνο, νομοθετικού καθεστώτος, ήτοι από 5.6.2014 μέχρι 22.5.2018, ενώ παράλληλα θεσμοθετήθηκε η δυνατότητα νομιμοποίησης των αιτούντων την ένδικη άδεια διαμονής παράνομων αλλοδαπών με τις διατάξεις των εξαιρετικών λόγων χωρίς την κατά νόμο απαίτηση της προηγούμενης θεώρησης εισόδου και του οριστικού τίτλου διαμονής (άρθρο 31 του ν. 4540/2018).

10. Επειδή, άλλωστε, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου, η αρχή της ελεύθερης εκτίμησης των αποδεικτικών μέσων κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ισχύει και όταν διατάσσεται ως αποδεικτικό μέσο η εξέταση, από ειδικούς επιστήμονες, του αίματος εκείνου ο οποίος φέρεται στη δίκη της αναγνώρισεως της πατρότητας τέκνου, γεννηθέντος χωρίς γάμο των γονέων του, ως πατέρας αυτού, εις τρόπον ώστε το πόρισμα της εξετάσεως αυτής, που θα εκτιμηθεί ελεύθερα, σε συνδυασμό με τα άλλα αποδεικτικά μέσα, να οδηγήσει το δικαστήριο σε σχηματισμό δικανικής πεποίθησης για την αμφισβητούμενη πατρότητα. Με τα δεδομένα αυτά το, κατά τη διάταξη του άρθρου 615 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθιερούμενο αμάχητο τεκμήριο για την απόδειξη των ισχυρισμών του αντιδίκου εκείνου που αρνήθηκε, χωρίς να συντρέχουν δικαιολογητικοί της αρνήσεως λόγοι (π.χ. ειδικοί λόγοι υγείας, θάνατος κ.α.), να υποβληθεί στις εξετάσεις που διατάχθηκαν από το δικαστήριο, πρόδηλη έχει την έννοια ότι, όταν εκείνος που αρνήθηκε είναι ο φερόμενος ως πατέρας (εναγόμενος), λογίζονται ότι έχουν αποδειχθεί οι ισχυρισμοί του αντιδίκου του όχι για την πατρότητα του εναγομένου αλλά μόνο για την ύπαρξη στο αίμα του τελευταίου στοιχείων τα οποία καθιστούν, κατά την επιστήμη, πιθανή ή σφόδρα πιθανή την πατρότητά του. Από το στοιχείο δε αυτό, συνεκτιμώμενο ελεύθερα μαζί με τα άλλα αποδεικτικά μέσα, μπορεί το δικαστήριο να οδηγηθεί σε θετική ή αρνητική για την πατρότητα του εναγομένου κρίση, αναλόγως αν από τις λοιπές αποδείξεις προκύπτει ή όχι η έλλειψη αναγκαίας για την πατρότητα προϋποθέσεως (πρβλ. Α.Π. 3/2005, Ζ' Πολιτικό Τμήμα και Ε.Δ.Δ.Α. της 2.6.2015, επί του παραδεκτού, Cannone κατά Γαλλίας, αρ. 22037/2013, σκ. 21, 30 – 34, της 31.5.2018, Bagniewski κατά Πολωνίας, αρ.

Αριθμός Απόφασης 1108/2019

28475/14).

11. Επειδή, η διάταξη του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος (άρθρο 6 παρ. 1 του ν. 2690/1999, Φ.Ε.Κ. Α' – 45, για το εύρος εφαρμογής των δύο διατάξεων, πρβλ. ΣτΕ 1168/2017, 3145/2015, 1505/2010, 7μ., κ.α.), επιβάλλει, ως ουσιώδη τύπο της διαδικασίας, την προηγούμενη ακρόαση του ενδιαφερομένου, θεσπίζοντας υποχρέωση της Διοίκησης να απευθύνει, πριν από τη σχετική ενέργεια ή τη λήψη του δυσμενούς μέτρου, πρόσκληση προς τον ενδιαφερόμενο, προκειμένου αυτός να εκθέσει τις απόψεις του και να θέσει υπόψη της Διοίκησης τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, ώστε και τα συμφέροντα αυτού να προστατευθούν και η Διοίκηση να ενημερωθεί πληρέστερα. Άλλωστε, όπως έχει κριθεί, για το λυσιτελές της προβολής του λόγου περί τηρήσεως ή μη τηρήσεως προσηκόντως του δικαιώματος ακροάσεως πριν από την έκδοση της δυσμενούς πράξεως, απαιτείται και παράλληλη αναφορά των ισχυρισμών που θα προέβαλε ο ενδιαφερόμενος ενώπιον της Διοικήσεως, εάν είχε κληθεί ή είχε κληθεί προσηκόντως (βλ. ενδεικτικώς ΣτΕ 4447/2012, ολομ., 3675/2015, 7μ., 2972/2014, 4864/2013).

12. Επειδή, από τις προαναφερθείσες διατάξεις, όπως ερμηνεύτηκαν στις σκέψεις 9 και 11 της παρούσας, προκύπτει ότι σε περίπτωση μη προσκόμισης των ανωτέρω αποδεικτικών εγγράφων περί υπάρξεως συγγενικής σχέσης μεταξύ του ενδιαφερόμενου αλλοδαπού και του ημεδαπού παιδιού και συνδρομής υπονοιών ότι η εκούσια, με συμβολαιογραφικό έγγραφο, αναγνώριση του ημεδαπού παιδιού πραγματοποιήθηκε με πρόθεση καταστρατήγησης των προρρηθισών διατάξεων, σχετικά με την απόκτηση της ένδικης άδειας διαμονής, ώστε να μην διαμορφώνεται ασφαλής κρίση για την επίμαχη συγγενική σχέση, το αρμόδιο διοικητικό όργανο, ενόψει του προστατευόμενου υπέρτατου συμφέροντος του παιδιού, οφείλει να ζητήσει τα ελλείποντα κατά το νόμο αποδεικτικά έγγραφα και να καλέσει τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό να παραστεί αυτοπροσώπως ή και με τον έτερο γονέα ενώπιον της αρμόδιας Επιτροπής Μετανάστευσης για συνέντευξη, προκειμένου να μορφώσει, κατόπιν συνεκτιμήσεως των προσκομισθέντων αποδεικτικών εγγράφων και της προσωπικής παρουσίας του/τους, τεκμηριωμένη άποψη ως προς την ύπαρξη ή μη της προρρηθείσας συγγενικής σχέσης και της ενδεχόμενης καταστρατήγησης των εφαρμοστέων για τη χορήγηση της ένδικης άδειας διαμονής διατάξεων. Η επίμαχη αρνητική κρίση πρέπει να διατυπώνεται με ρητή αναφορά σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά αναγόμενα σε χρόνο προγενέστερο και μεταγενέστερο της γέννησης και της εκούσιας αναγνώρισης του ημεδαπού παιδιού, καθώς και σε απτά πραγματικά στοιχεία, που υποδηλώνουν την προαναφερθείσα καταστρατήγηση των εφαρμοστέων ευνοϊκών διατάξεων.

13. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, υπήκοος Μπανγκλαντές, υπέβαλε στο Δήμο Αθηναίων την 45052/10.9.2014 αίτηση περί χορήγησης άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 19 Α παρ. 1 ζ' του ν. 4251/2014, ως πατέρας ανήλικου ημεδαπού. Προς απόδειξη της απαιτούμενης κατά το νόμο προϋπόθεσης της ύπαρξης συγγενικής σχέσης με το ανήλικο ημεδαπό τέκνο, προσκόμισε, μεταξύ άλλων: α) τη με αριθ. 17.625/29.8.2014 συμβολαιογραφική πράξη μονομερούς δήλωσης εκουσίας αναγνώρισεως τέκνου, με την οποία αναγνώρισε, ρητά και ανεπιφύλακτα, ως ίδιο αυτού, το τέκνο (άρρεν) της ... (γεννηθείσας την ....), αποκτηθέν, τη ....., από σχέσεις εκτός γάμου με τη μητέρα του, β) το από 1.9.2014 απόσπασμα ληξιαρχικής πράξης γέννησης του τέκνου του, γ) το από 2.9.2014 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης της μητέρας του ανήλικου τέκνου, στο οποίο αναγράφεται ως πατέρας του ο ήδη αιτών, δ) τον από 15.5.2017 λογαριασμό Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. κατά τα έτη 2012 – 2016, ε) το από 10.6.2014 βιβλιάριο υγείας του ως άνω ασφαλιστικού οργανισμού, θεωρημένο μέχρι την 28^η.2.2015, στ) την από 21.2.2008 βεβαίωση απογραφής άμεσα ασφαλισμένου του ως άνω ασφαλιστικού οργανισμού, την από 22.1.2008 βεβαίωση απόδοσης Α.Φ.Μ., και η) τα εκκαθαριστικά σημειώματα φορολογίας εισοδήματος για τα οικονομικά έτη 2013 – 2014 και φορολογικά έτη 2014 – 2016. Ακολούθως, με το 45052/αρ.φ.290243/8.3.2017 έγγραφό της υπογράφουσας Προϊσταμένης Τμήματος της Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, η Διοίκηση ζήτησε από τον αιτούντα την προσκόμιση συμπληρωματικών στοιχείων, κατά τα οριζόμενα στην Κ.Υ.Α. 4441/2017 (Φ.Ε.Κ. Β' – 406), εντός δύο μηνών από την παραλαβή του εγγράφου, ήτοι τεστ πατρότητας DNA (Deoxyribonucleic Acid) από δημόσιο ή πιστοποιημένο ιδιωτικό εργαστήριο, με υποχρεωτική συμμετοχή και της μητέρας, καθόσον στο φάκελο του αιτούντος δεν υφίστανται στοιχεία που να τεκμηριώνουν τη γονική σχέση με το τέκνο του, όπως ληξιαρχική πράξη γάμου ή σύμφωνο συμβίωσης με τη μητέρα του τέκνου, αποδεικτικά στοιχεία συμβίωσης ή άσκησης της επιμέλειας αυτού. Ενόψει αυτών και μετά την παρέλευση εξαμήνου, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση (18.9.2017), απορρίπτουσα το ένδικο αίτημα, με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται οι απαιτούμενες νόμιμες προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αιτηθείσας άδειας διαμονής, καθόσον ο αιτών δεν προσκόμισε, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 24 παρ. 1 περ. γ' του ν. 4251/2014, τα αιτούμενα συμπληρωματικά στοιχεία. Τέλος, με το 2014/37106/αρ.φ.83350/23.10.2014 έγγραφο της Διεύθυνσης Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Βορείου Τομέα και Ανατολικής Αττικής περί παροχής πληροφοριών για τον αιτούντα προς το αρμόδιο όργανο έκδοσης της ένδικης άδειας διαμονής, περιλαμβανόμενο

Αριθμός Απόφασης 1108/2019

στο διοικητικό φάκελό του, ο οποίος απεστάλη στο Δικαστήριο με την 290243/40462/18/24.1.2019 έκθεση απόψεων της Διοικήσεως, αναφέρεται ότι ο ίδιος υπέβαλε, το έτος 2014, αίτηση χορήγησης άδειας διαμονής, κατά τις διατάξεις της Κ.Υ.Α. 43574/2013 (Φ.Ε.Κ. Β' – 2360) και, κατόπιν εσωτερικής αλληλογραφίας της Διοικήσεως, προέκυψε ότι έκανε χρήση πλαστού δικαιολογητικού και διαβιβάστηκαν αντίγραφα του διοικητικού φακέλου του στον αρμόδιο Εισαγγελέα. Κατόπιν τούτου, ο αιτών δήλωσε παραίτηση από την προαναφερθείσα αίτηση, διότι υπέβαλε το ένδικο αίτημα.

14. Επειδή, με το δικόγραφο της κρινόμενης αιτήσεως ακυρώσεως και το νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι ακυρωτέα λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, ως εκδοθείσα κατά παράβαση του συνταγματικώς και νομοθετικώς κατοχυρωμένου δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης, αφού δεν κλήθηκε από τη Διοίκηση πριν από την έκδοσή της, προκειμένου να εκθέσει τις απόψεις του. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι με το από 8.6.2017 υπόμνημά του ενημέρωσε το αρμόδιο διοικητικό όργανο ότι ο ίδιος και η μητέρα του ανήλικου παιδιού ήταν διατεθειμένοι να παραστούν ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης του άρθρου 8 του ν. 4251/2014, προκειμένου να αποδείξουν τη συγγενική σχέση του αιτούντος με το ανήλικο παιδί, αλλά το γεγονός αυτό ουδόλως ελήφθη υπόψη από τη Διοίκηση, η οποία, χωρίς να τον πληροφορήσει σχετικά, προχώρησε στην απόρριψη του ένδικου αιτήματός του.

15. Επειδή, με την προσβαλλόμενη πράξη η Διοίκηση απέρριψε το ένδικο αίτημα περί χορηγήσεως στον αιτούντα άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, ως γονέα ημεδαπού ανήλικου, με την αιτιολογία ότι ο αιτών δεν προσκόμισε εντός της καθορισμένης προθεσμίας το προεκτεθέν τεστ DNA, με την υποχρεωτική συμμετοχή και της μητέρας του ημεδαπού παιδιού, χωρίς, όμως, προηγουμένως να έχει ζητήσει από τον ίδιο την προσκόμιση των απαιτούμενων από την ισχύουσα κατά τον κρίσιμο χρόνο Κ.Υ.Α. αποδεικτικών της συγγενικής του σχέσης με το φερόμενο, ως τέκνο του, ημεδαπό παιδί εγγράφων και να τον έχει καλέσει ενώπιον της αρμόδιας Επιτροπής Μετανάστευσης, αυτοπροσώπως ή και με τη μητέρα του ημεδαπού παιδιού, για προσωπική συνέντευξη, ώστε να διαμορφώσει και διατυπώσει αιτιολογημένη κρίση, σχετικά με τα αναφερόμενα στη σκέψη 12 της παρούσας, πραγματικά ζητήματα. Με τα δεδομένα αυτά και λαμβανομένου υπόψη του ουσιώδους ισχυρισμού του αιτούντος περί υπόμνησης προς το αρμόδιο διοικητικό όργανο της πρόθεσης παράστασης ενώπιον της ως άνω Επιτροπής Μετανάστευσης του ίδιου και της μητέρας του ημεδαπού παιδιού, η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία εκδόθηκε χωρίς ο αιτών να έχει κληθεί σε προηγούμενη ακρόαση,

παρίσταται, σύμφωνα με τα ανωτέρω γενόμενα ερμηνευτικώς δεκτά, μη νόμιμη και ακυρωτέα, κατ' αποδοχή ως βασίμου του λυσιτελώς προβαλλόμενου σχετικού λόγου ακυρώσεως.

16. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, και παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων ακυρώσεως, ως αλυσιτελούς, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακυρώσεως, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για νέα κρίση, αφού προηγουμένως κληθεί ο αιτών σε προσωπική συνέντευξη, ώστε να εκθέσει τις απόψεις του. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η απόδοση του στον αιτούντα του καταβληθέντος παραβόλου, κατ' άρθρο 36 παρ. 4 εδ. α' του π. δ/τος 18/1989, και να καταλογιστούν σε βάρος του καθ' ου η αίτηση Υπουργού τα δικαστικά έξοδα του ανωτέρω, ποσό ύψους τριακοσίων είκοσι (320) ευρώ, κατ' άρθρο 275 παρ. 1 εδ. α' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Φ.Ε.Κ. Α'-97/17.51999), το οποίο εφαρμόζεται στην προκείμενη περίπτωση κατά τις διατάξεις των άρθρων 15 παρ. 2 του ν. 3068/2002 (Φ.Ε.Κ. Α'-274/14.11.2002) και 4 παρ. 1 του ν. 702/1977 (Φ.Ε.Κ. Α'-268/19.9.1977), όπως η περ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 4 προστέθηκε με το άρθρο 50 του ν. 3659/2008 (Φ.Ε.Κ. Α'-77/7.5.2008).

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

Δέχεται την αίτηση ακυρώσεως.

Ακυρώνει την 2014/45603/αρ.φ.290243/18.9.2017 απόφασης του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Αναπέμπει στην υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, αφού προηγουμένως κληθεί ο αιτών σε προσωπική συνέντευξη, ώστε να εκθέσει τις απόψεις του.

Διατάσσει την απόδοση στον αιτούντα του καταβληθέντος παραβόλου.

Καταλογίζει σε βάρος του καθ' ου η αίτηση Υπουργού τα δικαστικά έξοδα του ανωτέρω, ποσό ύψους τριακοσίων είκοσι (320) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα την 3^η.7.2019 και η απόφαση δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση τη 13^η.9.2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΤΕΡΚΟΥΡΑΦΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ
ΕΡΣΙΛΙΑ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΟΥ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

